

Կացնել թէ երկաթուղին այժմ բնչ դեր է խաղում նաև արտահանելուն: Նաւթանցքները նրա մէջքը կստրեցին:

Վերջին հրդեհներից վեասվածներից ոմանկը լիայոյս են, որ կարճ միջոցում կը վերտպարձնեն իրանց կորուստը: Հանքային ընկերութեան այրված հորերից մէկը ահա չորրորդ օրն է ամենակառաղի կերպով խփում է օրական, կարելի է ասել, մօտ 250—300 հազար պուդ: Հաւատացած ենք նոյնպէս, որ այդ ընկերութիւնը շատ էլ ուրախ կը լինի մի կերպ իր զուուր սլիծացնելու հարևանների անթիւ և իրաւացի գանգատաներից, որոնք խեղալվելու մօտ են՝ ֆօնտանի արտավիժած նաւթիւ ու ցեսի մէջ: Սակայն նա անկարող է այդ անել. ուր փախչի, ինչպէս հանգստացնէ իր հարեաններին: Ահա կատաղի ֆօնտանի օգուտը.... Նաւթը ուրիշներին է պատկանում, — այսինքն ով տեղ ունի ածելու, — իսկ տէրը ձեռները ծալած նայում է.... Մարկօվի հորը, որի համար զրել էի ձեզ, այժմ նորոգվում է և ոչ հեռու ապագայում խօստանում է գարձեալ նաւթ տալու, և գուցէ ֆօնտան էլ տայ: Նաւթային թագաւոր կոչված Նօրէլ իր հետազօտութիւններն է սկսել նաւթ գանելու համար՝ Սարանչի մօտ զտնված թամանի կոչված գիւղի հողերի վրա, և պէտք է առած յաջողութիւն կունենայ, ըստ որում այնտեղ փորված հորի մէջ նաւթային աւագ է նըկատված: Իսկ Նօրէլի ժառանգ Բուշիլդ սպասում է իր ժառանգութեան:

Զարմանալի մի ուրիշ փոփոխութիւնն մեր նաւթարդիւնագործային կեանքում։ Ծառայողներն էլ սկսել են գործել։ Ցաւալի է, շատ ու շատ ցաւալի է տեսնել մի և նոյն արհեստի, դրութեան ու պաշտօնի անձինք (շատ անգամ մի և նոյն ընկերութեան մօտ ծառայող) կուսակցութիւնների բաժանված մաքառելիս մէկը միւսի հետ ։ Կրանք հասկանալ անգամ չեն ուզում թէ խաղաղութեամբ, սիրով և միութեամբ տմնն ամստեղի, վընասակար կուրեների, վէճերի վերջ կարելի է տալ Մէկը միւսի ոտի տակն է քանդում, և շատ անգամ երկուսի կորուստը անխուսափելի է գառնում։ Անցեալ ամսի 20-ին, գիշերվայ ժամի 12-ին, երկու ուռու բանուրներ, որոնք նոր էին եկել

մին տեղ և ամեն ժամանակ օդիութեան ձեռք մեկնելու անկարող են, պէտք է աւելացնել նըրանց թիւը։ Հորսոնէրերը մտածել էլ չեն ուզում այդ մասին։ Հորսոնէրերի անհօգութիւնը շատ ուրիշ աղէտներ կարող է առաջացնել, որոց գոյութիւնը երազել անգամ չէ կարելի։ Սակայն իրողութիւնը կը մնայ իրողութիւն, իբրև լարված շատ անգամ կեանքի միւս կարեսը պայմանները առնակուի անոնց միայն մի կէտի վրա կենարօնացրած ուղեղի թիւը ուղղութեան արդասիք։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Աստրախանից մի կտոր հացի համար, անյայտ չարագործներից սպանվեցան կամ վիրաւորվեցան. մինը սրի մի հարուածով անշնչացաւ 26 տարեկան հասակում, և որ ցաւալին է, ընտանիքի տէր, իսկ միւսին թողին կիսամեռ և փախանք: Սակայն ոչ ոք եղենակարգները ձերբակալելու հօգն ունեցաւ. քննութիւնն էլ ոչինչ հետևանք չունեցաւ: Վախճանվածին թաղեցին, միւս վիրաւորեալը առողջանալու վրա է: Մի քանի օր չանցած լսում ենք, որ Բալախանից ոչ շատ հեռու, երկաթուղու գծի և լճակի մէջտեղ գտնվել է մի զնդակահար եղած հայ, ականջներից մէկն էլ կտրած: Ո՞վ է մեղաւորը... Այստեղի ուստիկանութեան պետք յայտարարեց Բալախանի հայ հասարակութեան, սակայն և ոչ ոք չը մօտեցաւ, գոնէ ճանաչելու համար, թէ ով էր սպանվածը, ինչ մարդ էր, որտեղացի էր, կամ ինչո՞ւ էր զբաղվում ուղարմելին. այնպէս էլ ոստիկաններից երկուսը, (պէտք եղած բժշկական քըն-

Սրբնադի երկրորդ, նիւթերով, զգացմունքներով
աւելի հարուստ աշխարհը այդ—բնութիւնն է: Այստեղ ժողովրդի երածշտական հոտառութիւնը
(մույսկալիոյ պատճե) հասարակ, այսպէս տալված
մահկանացու իրերի շարքից անցնում է. նա այն-
քան նուրբ, այնքան զգայիւն, այնքան բարձր ու
բոլվանդակ է լինում, որ այդ երկնացին երաժշ-
տութիւնը լսելու ժամանակի մարդու բոլոր կրի-
տիական ընդունակութիւնները բթանում են,
հոգեկան աշխարհի խորին խռովութեան ժամա-

բով արգելում էր իր մարդուն այցելել սիրուհուն։ Բայց նա անզադար շարունակում էր դնալ սիրուհու տունը և մեծ փողեր էր ծախսում նրա վրա, և անից ամեն բան տաճում էր նրա մօտ։ Անձնասպանը, որպէս վաստաբան, մեծ փողեր էր վաստակում, բայց իր վաստակածը դործ էր զընում ամբողջապէս իր սիրուհու վրա և նոյնապէս ուտել-խմնչու վրա (Նա յայտնի էր որպէս խմող), իսկ իր օրինաւոր կնոջը անիմնամ թողնում էր։ Ամուսինների մէջ ծագած անվերջանալի երկապառականութիւնների և նոյն իսկ կորինների հետամնքը այն ողերգական գէպքն եղաւ, որի մասին վերև յիշեցի։ Ասում են որ նոյն զեղեցկուհու պատճառով քանի մի տարի սրանից առաջ մի այլ անձն էլ, մի հայ երիաւասարդ անձնասպանութիւն դորձեց և նրա պատճառով էլ քանի մի տարի առաջ կուի ծագելով երկու ուռւա աստիճանաւորների մէջ, ախոյնաններից մէկը միսին սպաննեց։

ԴԱԻԻՑՅՈՅՑ մեղ զրում են, որ այժմ այդ քաղաքում ալիւրը և ցորենը սաստիկ թանգանում են օրից օր։ Մի քանի առնպղներ եկել են և մեծ քանակութեամբ յորեն են հաւաքում։ Քանի մի օր է արդէն, որ մեծ անձրևներ են գալիս այդտեղ և կատարելապէս փշանում են շրջականերում եղած լինձունիքը։

ՄԵԾ-ՂԱՐԱՔԼԻ ՍԱՅԻՑ մեղ զբում են, որ այդ-
տեղի փօստատան մէջ կարգ չէ տիրում: Այցե-
լուներին իրանց ստանալիքների յանձնելը ուշաց-
նում են և շատ անգամ երր այցելուները զայլա-
են, սախպած են երկար սպասել փօստային կա-
ռավարչի գալուն:

ՆՈՐ-ԲԱՑԱԳԵՏԻՑ մեզ զբուժ են հետևեալը: Յօյս, բնչպէս լսել ոս տարական ոռու լրագիրները, երեք գողերն ել բանված են:

Ենթագրութիւն կայ, ինչպէս լսել են Պետերբուրգի լրագիրները, հրէայ—գրագիրներին տեղ չը առաջնարարական տառեաններում:

Ֆիւս առաւատը գալուստը չորհաւորելուց Միւս առաւատը սրբազնը այցելեց քաղաքիս նշանաւոր հայոց մատուցութեան մէջ կազմված է:

անձանց տները, շաբաթ և կիրակի օրերը փոփոխակի քաղաքիս երկու եկեղեցիները յաճախեց, ուր ամեն անդամ ժողովրդին միմիթարեց իր քարոզներով։ Ազատ արքականը այցելեց և զաւատիս բոլոր հայարնակ գիւղերը, իսկ օգոստոսի 4-ին հրամիրվեցաւ Մ. Արքիկեանցի տունը, ուր հասարակութեան կողմից նրան ճաշկերոյթ տրվեցաւ։ Արքազանը տեղիս օբյուրգաց ուսումնարանի երկրորդ դասարանի բանալու և ուսուցիչների

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՐԱԿ ԹԻՒՐԲԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլիս, Յ օպոտոսի
Տիմը Տիմը ապահած է ամեն սրտեր. ամեն
կողմէ վշտաց լուրիք, Զեթունի հրդեհը ցաւօք
համակից ամեն սրտեր Մեր խեղճ, տարաբազիկ

վում, իսկ տաճկական Հայաստանում գուշանդաւ Այդ պարը զբեթէ ամեն տեղ միասնաւակ է, լեռներում միայն այդ պարը մի փոքր տարբեր վում է: Լեռնեցին Ամիայի այդ համազգային պարին իր կօգորիտ, գոյնն է տալիս, լեռներում գուշանդը մի տեսակ կենաք, մի տեսակ արագութիւն է տանում և դիտողի վրա նրա թողած տապաւորութիւնը աւելի միտթարական է վնասմ ում պատահել է ուշադրութիւն դարձնել այդ պատահելի է ուշադրութիւն դարձնել այս

Նի վրա, նա անշուշտ կը վկայէ այդ: Տափարակ տեղիբում, արանում, պարը վնասմ է զլխաւորապէս միայն հարսանիքներում, այն էլ մեծ մասսամբ ձևնուը, մի ահաղին սենեակի մէջ, որ տուն է կոչվում, սեղանի շուրջը, որ յատակի տականացութագրաւում, գլուխու դէպի գեղեցիկը—սէրը, որ յետոյ զոյգերի է բաժանում սեռերի այդ շաբքը....

վրա է կագմիած լինում, ափոսցը կտի տալալ յա-
ճախ, վերին աստիճանի դամնազդ լուս. պատվում
է այդ կիսակինդան, 30—40 մարդոց բազկա-
ցած շղթան։ Պարզ լինում է և ուխտաւեղինե-
րում, ուր պարում է զլսաւորապէս երիտասար-
դութիւնը։ Այլ է լևոներում, այնտեղ դուք զրեթէ
ամեն երեկոյ, մանաւանդ լուսնեակ զիշերների
ժամանակ, կը տեսնէք օբաների, վրանների առ-
ջե, մի որ և է ստրի դոշում, մինչև ծնկները
խացտանամուկ և մինչև ուշամթափութիւնը ձեր
հոտառութիւնը թուլացնալ ծաղիների մէջ երկու-

